

Een leven zonder kinderen? Kinderwens tussen twijfel en verlangen

Door Kay Lambrechts – voor De Maakbare Mens

Titel: Een leven zonder kinderen?
Kinderwens tussen twijfel en verlangen
Auteur: Miriam De Rycke
Boekinfo: <https://witsand.be>
Verschijningsdatum: juni 2020
ISBN: 978 94 9293 4635
Recensent: Kay Lambrechts
Beoordeling: ★★★★★

Miriam De Rycke heeft dit boek geschreven voor alle mensen die op een of andere manier bezig zijn met het thema kinderwens. Het richt zich tot mannen, vrouwen, koppels, alleenstaanden, hetero's en holebi's, maar ook tot alle hulpverleners die deze mensen begeleiden (gyneacologen, psychotherapeuten, sociaal werkers, fertiliteitsmedewerkers, ...). In dit boek probeert ze alle mogelijkheden, twijfels, gevoelens en verwachtingen die mensen hebben rond het al dan niet krijgen van kinderen te belichten. Zij doet dit als psychotherapeut die mensen begeleidt rond de kinderwens met als expertisedomeinen leven zonder kinderen, adoptie, pleegzorg en donorconceptie.

Voor wie is *Een leven zonder kinderen?* zeker een aanrader? Mensen die ouder gaan worden, die in een fertiliteitstraject zitten, die pleegouder willen worden, die een kindje willen krijgen via donorsperma of eiceldonatie, mensen die geen kinderen willen (een steeds groter wordende groep), die twijfelen, die lang wachten, mensen die een zwangerschap willen afbreken ... Niet enkel de vragen waarmee deze mensen worstelen komen aan bod, ook de invloed van hun (verdrongen) gevoelens en kwaliteiten en zelfs van patronen, angsten en trauma's wordt belicht. Ook de beïnvloeding en (voor)oordelen door de samenleving en familie worden besproken.

Je voelt vanaf het begin dat Miriam De Rycke veel expertise heeft en vertelt vanuit haar ervaringen en ontmoetingen als psychotherapeut. Ze maakt duidelijk dat het de moeite loont om stil te staan bij een aantal vragen en aan zelfreflectie

te doen rond het kinderwensthema alvorens bepaalde beslissingen te nemen. Ik kan me goed voorstellen dat mensen die met twijfels zitten, in dit boek misschien geen kant-en-klare antwoorden, maar toch zeker (h)erkenning, nieuwe invalshoeken en voor hen tot dan toe nog onbekende denkpijlers of opties zullen vinden. Een medisch boek is dit niet, de lezer zal er geen uiteenzettingen in terugvinden van hoe behandelingen in zijn werk gaan en wat de procedures en mogelijkheden op dit gebied zijn. Wel is het een ontzettend uitgebreide en diepgaande analyse van alle mogelijke vragen en twijfels die mensen rond het thema kinderen kunnen bezighouden en hoe ze daarmee kunnen omgaan, zodat ze met de woorden van Miriam De Rycke 'een tevreden leven kunnen leiden.'

Als moeder van drie kinderen heb ik nu veel meer inzicht gekregen in hoe gevoelig bepaalde opmerkingen of vragen kunnen liggen bij ongewenst kinderloze mensen, hoe onze verdrongen eigenschappen onze keuzes kunnen beïnvloeden en vooral hoe zinvol het kan zijn om met bepaalde twijfels boeken als dit te lezen of eventueel bij een psychotherapeut aan te kloppen. Dit kan helpen om patronen bloot te leggen en een weldoordachte keuze te maken.

Hoofdstuk 1, 'Stilstaan bij de kinderwens', behandelt onze normen en waarden, de rol van onze opvoeding, het verschil tussen mannen en vrouwen, wat het voor mensen betekent om ouder te zijn, de invloed van de samenleving en de eigen prioriteiten en verwachtingen. Dit alles bepaalt mee hoe en wat we kiezen en dus wordt de terechte vraag gesteld hoe bewust we dit werkelijk doen. Onze verdrongen kwaliteiten, krachten en angsten spelen zeker een rol. Ook vertrouwen, familiebanden, machtsmechanismen en loyaliteit spelen ons parten. Toch is het mogelijk om echt zelf de regie over de kinderwens te nemen. Onze gevoelens mogen doorleefd en eigenschappen die in de schaduw zaten mogen worden ontsluitend. De lezer krijgt inzicht in hoe het mogelijk is om uit de knoop te geraken.

Hoofdstuk 2 bespreekt waarom mensen expliciet voor kinderen kiezen en wat de invloed is van de blauwdruk of het basisplan van de natuur, de circle of life, waar dit universele verlangen deel van uitmaakt.

In hoofdstuk 3 gaat het over leven zonder kinderen, gewenst of ongewenst. Kiezen is altijd ook verliezen. Wat missen mensen zonder kinderen? Waar halen zij bevrediging uit en hoe vinden zij zichzelf opnieuw uit? Noemen ze zichzelf kinderloos of kindvrij? Hoe ingrijpend het is om ongewenst kinderloos te zijn en welke gevoeligheden daarbij spelen komt eveneens aan bod.

In de menselijke relaties kan er ook veel veranderen wanneer er wel of net geen kind komt. Dit gaat over koppels, maar ook over de contacten tussen de verschillende generaties en de contacten met onbekenden. Soms ontstaan er

spanningen of wordt er onduidelijk gecommuniceerd. Hoofdstuk 4 wil verduidelijken hoe we kunnen communiceren zonder spanningen, empathischer kunnen zijn en onze eigen waarheden bevragen.

Hoofdstuk 5, 'Een blik in de spreekkamer', heb ik met veel interesse gelezen. Na een theoretisch stukje over hoe mensen inzicht kunnen krijgen in hun kinderwensvragen, worden een aantal praktijkvoorbeelden besproken. Miriam De Rycke legt uit hoe ze met de verschillende casussen omgaat, welke werkvormen ze hanteert en welke invalshoeken ze met haar cliënten bespreekt. Bewust alleenstaand ouderschap, bewust kinderloos zijn, onverwachte zwangerschap, plusouders met een kinderwens, fertiliteitsproblemen en hoe hiermee kan worden omgegaan. Ik kan me voorstellen dat lezers in gelijkaardige situaties veel aan deze verhalen zullen hebben.

Het overwegen van alternatieven voor biologisch eigen kinderen komt aan bod in hoofdstuk 6 'Donorconceptie en draagmoederschap, vanuit de blik van de verschillende partijen.' Maar ook adoptie en wat daarbij komt kijken. De laatste vorm van alternatief ouderschap is die van de pleegzorg. Tenslotte wordt bekeken hoe ongewenst kinderloze mensen toch een waardevol leven kunnen leiden.

Hoofdstuk 7 behandelt het thema spijt bij het maken van een bepaalde keuze, alsook onze keuzevrijheid en de invloed van de maakbaarheid van het leven.

In hoofdstuk 8 wordt geëindigd met de boodschap dat alle mensen nood hebben aan autonomie, vertrouwen en verbondenheid met anderen: de eigen groep, maar ook de andere groepen, die andere keuzes gemaakt hebben.

Een mooie denkoefening om mee af te sluiten.